

Patrick Vanouplines & Johan Vannieuwenhuyse

**“We hebben een goede naam
en die moeten we blijven
waarmaken”**

Interview: Julie Hendrickx, Nicolas Janssen en Bruno Vermeeren

Foto's: Benoit Vermeeren

Begin 2014 gaf Johan Vannieuwenhuysse (rechts op de foto) de fakkel van VVBAD-voorzitter door aan Patrick Vanouplines. We brachten Johan en Patrick voor een laatste keer samen op het VVBAD-secretariaat voor een gesprek over het verleden en de toekomst van de vereniging.

Johan, sinds wanneer ben jij eigenlijk lid van onze vereniging?

Johan: Die vraag kan ik niet oplossen. Ik weet niet wanneer ik juist lid ben geworden.

Sinds 1921 dan?

Johan: De archieven waren er toen nog niet bij. (lacht) In 1983 hebben de archivariissen zich aangesloten bij de vereniging.

Weet je dan nog wanneer je je meer bent gaan engageren voor de vereniging?

Johan: Ja, dat was in 1986 bij de oprichting van de werkgroep Gemeentearchieven. Ik was een van de eerste leden. Het kan toch zijn dat ik aanwezig was op die bewuste algemene ledenvergadering in 1983 waar de archivariissen bij de vereniging zijn gekomen.

Patrick, jij bent ook al een tijd actief binnen de vereniging, niet?

Patrick: Ik moest er toch ook even over nadenken. Ik was al lang actief maar dan via het lidmaatschap van de VUB, vanaf het moment dat ik in de bibliotheek ben beginnen werken, in 1992. Maar persoonlijk lid ben ik nog maar twee of drie jaar. Ik maakte me de bedenking "Potverdorie, moet ik eigenlijk ook geen persoonlijk lid zijn? Dan krijg ik META ook thuis toegestuurd!".

Echt actief worden binnen de vereniging is op een vreemde manier gebeurd bij mij. Ik nam al deel aan de vergaderingen van de sectie Wetenschappelijke en Documentaire Informatie (WDI), Willy Vanderpijpen was toen voorzitter. Plots werd ik toen voorzitter van het Vlaams Overlegorgaan inzake Wetenschappelijk Bibliotheekwerk (VOWB). Willy belde me toen op, hij zei: "Patrick, je weet toch dat je als je voorzitter bent van het VOWB, je dan ook automatisch voorzitter van de sectie WDI bent." (lacht) Toen ben ik dus heel actief geworden binnen de VVBAD. Ik heb daar nadien nog eens met Willy over gesproken. "Dat was een mooie truc hé", zei hij toen. (lacht)

Johan, hoe ben jij voorzitter geworden van de sectie Archief & Hedendaags Documentbeheer (AHD)?

Johan: Ik was bestuurslid vanaf 1 januari 1992. En vanaf '98 ben ik sectievoorzitter geworden, voor negen jaar. Twee mandaatsperiodes en één jaar: dat extra jaar had te maken met Hilde Van Ongevalle, die mij toen opvolgde als sectievoorzitter. Zij had toegezegd voor het voorzittersmandaat op voorwaarde dat ze nog een jaar kon wachten. Geert (Puype nvdr.) ging toen akkoord om een jaar langer algemeen voorzitter te blijven. Maar toen gebeurde er zoveel dat er wel twee voorzitters nodig waren! (lacht). We zijn toen beiden eigenlijk constant bezig geweest met het personeel op het secretariaat en met onder meer Marc Storms die vertrok. Ik was daar intens bij betrokken ondanks het feit dat ik nog niet formeel algemeen voorzitter was.

Is de overgang van sectievoorzitter naar algemeen voorzitter meegevallen?

Johan: Hoe is dat gegaan die overgang? Toen de kwestie van het voorzitterschap besproken werd in de Raad van Bestuur, waarin ik de sectie AHD vertegenwoordigde, heb ik gevraagd om die vergadering niet te moeten bijwonen. En aan elk lid van het sectiebestuur heb ik gevraagd wat ze van mijn eventuele kandidatuur vonden en of ze akkoord gingen. Zo ben ik voorzitter geworden, gesteund vanuit de sectie AHD. Iedereen van het sectiebestuur zei me dat ik die kans moest aangrijpen om als eerste archivaris-voorzitter van de vereniging te worden. Maar ook de steun van de andere secties waren belangrijk voor mij. Want ik was niet de eerste keuze! (geamuseerd) Er werd eerst gepeild naar de interesse in de secties Openbare Bibliotheken (OB) en WDI, en we waren eigenlijk op zoek naar een vrouwelijke voorzitter. We vonden het tijd dat er weer eens een vrouw aan het hoofd van de vereniging zou komen.

Kris Clara was ook de eerste en enige vrouwelijke voorzitter tot hier toe?

Johan: Dat klopt. De vrouwen die we toen aangesproken hebben, zagen het voorzitterschap niet zitten. Zo is men uiteindelijk bij mij terechtgekomen.

En hoe kijk je nu terug op je voorzitterschap?

Johan: Zo'n formele vraag kan alle kanten uit. (lacht) Er is enorm veel veranderd in die zeven jaar dat ik algemeen voorzitter was. In die zin dat we het secretariaat terug op de rails gezet hebben met een degelijk personeelskader en we geprofessionaliseerd zijn. Tien jaar geleden hadden we bijna geen mensen. We werkten in feite op een amateuristische manier. Nu is er een hoofdredacteur bijna voltijds met het tijdschrift bezig. Het tijdschrift zelf heeft een ander uitzicht gekregen. En ook de vereniging heeft een moderne uitstraling gekregen. Tot dan besteedden we vooral veel aandacht aan opleiding van de leden. We hebben het accent meer en meer gelegd op belangenbehartiging. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het secretariaat dat daarvoor de nodige expertise heeft. We stonden vandaag (vrijdag 10 januari, nvdr.) nog in de krant, een mooi bewijs. We worden in de sector ook echt erkend als specialist. Men komt naar onze mening vragen.

Een andere evolutie van de voorbije tien jaar is dat de vereniging meer intersectoraal is gaan werken?

Johan: Ja, dat is inderdaad nog een aspect dat aan belang gewonnen heeft. Sowieso beklemtoont de Raad van Bestuur dit en zoekt het ook bewust naar mogelijkheden om intersectoraal te werken.

Patrick: Inderdaad, vanuit de secties WDI en Hogeschoolbibliotheken (HSB) ligt het ook voor de hand dat we

samenwerken. We houden elkaar op de hoogte van elkaars activiteiten en we proberen regelmatig ook iets samen te doen.

Johan: Ik heb vanochtend het interview met Geert Puype in *Bibliotheek- & archiefgids* (2007/2) nog eens gelezen en toen kwam dat ook al ter sprake: de integratie van de sectie HSB in WDI, en of dat in de toekomst niet op de agenda zou komen. Maar het is nog niet gebeurd.

Patrick: Daar wordt inderdaad al lang over gesproken maar ik weet niet of het momenteel opportuun is om daar stappen voor te ondernemen. We worden op dit ogenblik geconfronteerd met de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in universiteiten. Er zijn dus wel wat veranderingen in het landschap. Misschien moet dat eerst bedaren. Dan kunnen we terug gaan zoeken naar de optimale vorm.

Belangenbehartiging is meer naar voor gekomen de laatste jaren, wat waren zoal de hete hangijzers?

Johan: De opleidingen, denk ik. Daar is heel wat werk verzet. Via overleg met de opleidingen zelf. En ook naar de beroepsprofielen is er heel wat aandacht gegaan.

Patrick: Dat is ook iets dat me nauw aan het hart ligt die beroepsprofielen. Maar ook de juridische aspecten zijn een belangrijk aspect van belangenbehartiging. Daar wordt hard aan gewerkt door het Samenwerkingsverband Auteursrecht & Samenleving, waar ook de VVBAD een actief lid van is.

Johan: Het is natuurlijk ook een complex probleem, die opleidingen. Er komen tegengestelde belangen aan bod: de discussie over het gewenste opleidingsniveau, een beroeps- of bacheloropleiding. We hebben daar nu een standpunt ingenomen maar ik durf eigenlijk niet zeggen dat iedereen daar honderd procent achter staat.

Groeit daar niet meer en meer consensus rond? De vraag is alleen of het realistisch is.

Patrick: Elke verandering is moeilijk.

Johan: Het zijn vaak ook de opleidingen zelf die voor hun eigen belangen opkomen. Dat is ook een probleem. Een ander aspect van belangenbehartiging — als ik kijk naar de archiefsector — is hetgeen we gedaan hebben rond het Archiefdecreet. Dat is meteen ook een antwoord op een mogelijke vraag of er dingen zijn waarvan ik spijt heb. Ja, namelijk dat het Archiefdecreet voor een groot deel de mist is in gegaan. We zijn daar in een tegenstelling terechtgekomen die we eigenlijk hadden moeten vermijden.

Als je het traject van het Archiefdecreet kon overdoen, wat zou je dan anders aanpakken?

Johan: Ik weet niet of we het anders zouden kunnen aanpakken. We zijn gestart met het volledige Vlaamse archiefveld rond de tafel te verenigen. Maar het Rijksarchief heeft van begin af

aan nooit willen meewerken. Toen het decreet er was, is het Rijksarchief oppositie beginnen voeren.

Maar ondertussen is er wel een Vlaams Archiefdecreet. Is het een stap vooruit?

Johan: Het is natuurlijk een stap vooruit. Maar ik vrees dat we in een impasse terechtkomen en dat we met twee van elkaar afwijkende regimes geconfronteerd gaan worden: voor het documentbeheer en voor het archiefbeheer. Dat is nu al enig-

“DAT DEZE VERENIGING GOED KAN OPTREDEN VOOR ALLE SUBSECTOREN. DAT IS HET ALLERBELANGRIJKSTE.”

zins een realiteit. En wat gaat Vlaanderen dan doen? Enkel het documentbeheer organiseren? Je kan dan alleen maar hopen dat voor de selectie dezelfde afspraken gemaakt worden voor het archiefbeheer als voor het documentbeheer. Als beide regelrecht tegen elkaar in gaan, waar gaan we dan eindigen... Maar de bevoegdheid rond archieven, die dan duidelijk culturele materie zijn, zal vroeg of laat naar Vlaanderen toekomen, dat lijkt mij onvermijdelijk.

Er is alvast een stap vooruit gezet, Vlaanderen heeft verantwoordelijkheid genomen, of willen nemen.

Johan: Er is ondertussen al zoveel over gezegd. Allicht zijn er nog andere zaken met betrekking tot belangenbehartiging die we met succes hebben afgehandeld. Op het vlak van erfgoed hebben we toch ook een belangrijke inbreng gehad.

Patrick: En onze memoranda.

Johan: Daarbij stel ik mij soms de vraag of die de belangrijkste impact hebben voor externen dan wel voor intern gebruik? Ik denk dat het oplijsten van de werk- en aandachtspunten nog belangrijker is binnen de vereniging dan om op korte termijn en direct zichtbaar de politiek te bewegen.

Met de verkiezingen van 2014 zal het de eerste keer zijn dat we het memorandum zo intens opvolgen. We zijn met de belangrijkste politieke partijen rond de tafel gaan zitten. Dankzij die gesprekken weten we wie welke standpunten steunt. Dat is een goede basis om na de verkiezingen opnieuw in gesprek te gaan met de verkozenen en de relaties te versterken.

Patrick: Ik zie dat in ieder geval als een belangrijk werkdocument.

Als je zegt dat de memoranda nu intenser opgevolgd worden, hoe werd er dan vroeger te werk gegaan?

Johan: Niet op dezelfde manier. Voor de verkiezingen van 2012 werd de tekst enkel gepubliceerd en verzonden naar de politieke secretariaten.

Kan je de VVBAD vandaag moeilijker negeren als voordien?

Johan: Van buitenaf? Ja, dat denk ik wel. We staan meer in de pers: *De Standaard*, *De Morgen*, de kwaliteitskranten eigenlijk.

Ook de VRT hebben we al een aantal keren weten te bereiken.

Johan: We worden toch gezien als expert.

Patrick: Ik denk dat je het ook breder moet bekijken, het is een sector die als belangrijker wordt ervaren en waar meer aandacht aan besteed wordt.

Johan: Maar het is vanuit de werking van de VVBAD dat die aandacht gegroeid is.

Johan, heb je de sector ook zien veranderen tijdens je voorzitterschap?

Johan: Openbare bibliotheken beantwoorden niet langer aan het beeld van de klassieke bibliotheek. Ik zie dat ook in mijn gemeente. Naast boeken uitleenen, organiseren ze daar veel andere publieksactiviteiten. Mijn kijk op de wetenschappelijke bibliotheken is helaas wat minder. En wat archieven betreft, is de sector eigenlijk compleet veranderd. De laatste vijf jaar werden ingenomen door de omslag van papier naar digitaal. Ik wil daarbij nog eens herhalen, zoals ik onlangs nog deed op de reflectiebijeenkomst rond Archieven2020, dat de sector nooit de culturele werking van archieven mag verwaarlozen. Als dat gebeurt, dan worden archieven uit de markt weggespeeld. Als men in concurrentie treedt met de communicatie- of de kwaliteitsambtenaar in de gemeente, dan zal de archivaris de duimen leggen. Dat culturele luik van archieven, ook digitale archieven, daar moeten we op blijven inzetten. Het Archiefdecreet helpt daar in mee.

De ontwikkelingen rond het Cultureel-erfgoeddecreet van de laatste jaren, plaatsten het culturele aspect van archief toch ook nadrukkelijker in de pers?

Johan: Dat klopt, ook omdat anderen mee op die kar springen en cultureel erfgoed nadrukkelijk op de kaart willen zetten. Ik denk dan onder meer aan de musea, die sowieso een grotere impact hebben dan archieven.

Is die culturele archiefwerking niet meer iets voor grotere archieven?

Johan: Dat zou ik niet zeggen. In kleine gemeenten kan je ook veel doen. Ik vind dat een archivaris in een kleine gemeente

evengoed archiefbeheer en culturele archiefwerking moet kunnen combineren.

Het is wel eigen aan onze vereniging en de bibliotheek- en archiefsector dat we op de wip zitten tussen verschillende beleidsdomeinen. Cultuur en Bestuurszaken voor de archiefsector en Cultuur en Onderwijs voor de bibliotheeksector. We zitten gedeeltelijk onder het cultureel erfgoed en gedeeltelijk onder het lokaal cultuurbeleid. Dat weerspiegelt zich ook in de steunpunten, er is er geen enkel dat echt een één-op-één aanspreekpunt is. Heb je dat ooit als een probleem gezien?

Johan: Nee, niet echt. Je gebruikt die zaken die je nodig hebt en vanuit je eigen kracht neem je die dingen mee die nuttig kunnen zijn. In cultureel erfgoed ga je zover mee als je wil. Voor lokaal cultuurbeleid is dat misschien ook wel zo.

Wat zit er in de toekomst nog aan te komen voor de sector bibliotheek-archief-documentatie en voor ons als vereniging?

Patrick: Voor de VVBAD denk ik dat het belangrijk is om het wetenschappelijk projectwerk VOWB goed te integreren binnen de vereniging. Voorlopig zijn we nog bezig met het uitwerken van modellen en hoe die zouden kunnen werken. Kan dat een intersectorale werkgroep worden? Misschien wel. Maar niets ligt vast.

Patrick, wat ligt jou nauw aan het hart als kersvers voorzitter?

Patrick: Dat deze vereniging goed kan optreden voor alle subsectoren. Dat is het allerbelangrijkste. Ik kom zelf uit de sectie Wetenschappelijke Bibliotheken, maar wil voor alle secties openstaan en ik hoop ook op input van die andere secties. Uiteindelijk heeft elke voorzitter zijn bagage. Johan, hoe heb jij dat ervaren?

Johan: Ik volgde in die jaren steeds de bibliotheekwerking in mijn eigen gemeente, ik was er voorzitter van de beheerraad. Daardoor had ik constant zicht op waar de openbare bibliotheek mee bezig was. Wetenschappelijke bibliotheken zijn mij minder vertrouwd, maar je krijgt input van het secretariaat en de sectievoorzitter. Je zou natuurlijk een vergadering van een specifieke sectie kunnen bijwonen, maar je kan moeilijk alle secties en commissies gaan aflopen.

Patrick: Dat is natuurlijk een probleem van tijdsbesteding.

Hoe combineer je het voorzitterschap eigenlijk met je eigen baan?

Patrick: Goede vraag, die stel ik mezelf ook!

Johan: Ik heb dat van meet af aan voorgelegd aan mijn bestuur. Ik heb daar nadrukkelijk en formeel op papier toelating voor gevraagd en gekregen. En je hebt op je eigen dienst de juiste mensen nodig waarop je kan steunen en vertrouwen. Dat zijn de belangrijkste dingen in het evenwicht tussen je eigen werkplek en de vereniging.

Er gaat dan ook een groot deel vrije tijd naartoe?

Johan: (lacht) Daar gaat inderdaad een groot deel vrije tijd naartoe. Maar dat bepaal je uiteraard zelf voor een stuk. Het is ook de vraag wat je zelf doet en wat je door anderen laat doen. Het is een kwestie van geven en nemen. Waar ik wel veel aandacht aan besteedde, net als in mijn professioneel werk, is het beantwoorden van vragen. Als iemand een vraag stelt, wil ik die zo snel mogelijk verder helpen. Directe respons is belangrijk zodat iedereen verder kan en je geen zaken tegenhoudt. Soms moet je al eens zaken opzoeken en iets rustig bekijken, maar dat sluit kort op de bal spelen niet uit.

Patrick: Dat is ook mijn bedoeling als voorzitter.

Er zitten ook wat meer representatieve taken bij, die wat verder van de dagelijkse werking staan.

Johan: Ja, het is natuurlijk belangrijk dat je als voorzitter bij die zaken betrokken bent en dat je aanwezig bent als er gepraat wordt met politieke partijen bijvoorbeeld. Maar als voorzitter hoef je daarom niet steeds het voortouw te nemen. We hebben daar binnen de VVBAD tegenwoordig meer aandacht voor dan vroeger. Dat is professionalisering volgens mij: het feit dat er meer en nauwkeuriger wordt opgevolgd. Dat vraagt natuurlijk weer meer tijd.

Wat heb je geleerd uit je voorzitterschap?

Johan: Ik heb er veel uit geleerd. Hoe discussies in goede banen te leiden bij het voorzitten van vergaderingen bijvoorbeeld. Ik vond dat vooral moeilijk wanneer er grote tegenstellingen waren, waar we bijna niet uit kwamen. Dan moet je als voorzitter ter plekke een compromis uitwerken en voorleggen. En soms moet je ook standvastig zijn en doorduwen. Eén van de belangrijke taken van een voorzitter is opvolging, de vraag die ik het meest stelde was: "Hoe ver staat dit of dat dossier?"

Patrick, heb je het voorzitterschap meteen geaccepteerd toen ze je het voorstelden?

Patrick: Ik was enthousiast, maar ik heb wel even bedenktijd gevraagd om in te schatten wat me te wachten zou staan. Ik ben nog steeds even enthousiast maar het was een weloverwogen beslissing. Het klinkt hoogdravend, maar ik vind dit wel een hoogtepunt in mijn carrière. Ik bouw verder op de ervaring die ik opdeed als voorzitter van het VOWB. Corrigeer me als ik het fout aanvoel, maar ik heb de indruk dat binnen de VVBAD veel taken gezamenlijk gedaan worden door de coördinator, Bruno, en de voorzitter daar waar bij VOWB veel meer bij de voorzitter terechtkwam.

Johan: Ja, het is meer sturen, opvolgen en af en toe eens mee-gaan voor specifieke zaken.

Johan, heb jij nog een ultieme goede raad voor Patrick?

Johan: Ik heb er al zoveel gegeven. (lacht)

Patrick: (lacht) Dat is waar. Waarvoor dank!

Johan, zijn er zaken die je je altijd zal herinneren?

Johan: Het hele gebeuren. De successen, maar ook de zaken die er allemaal niet van gekomen zijn. De tijdelijke projecten die we steeds hebben weten binnenhalen, dat vond ik ook altijd een belangrijk iets. Rond het Archiefdecreet hebben we bijvoorbeeld mensen kunnen tewerkstellen. Ook rond de Topstukkenlijst. Dat is achteraf wel wat stilgevallen. En nu toch weer met het 'imago-traject' dat er aan komt.

Als je verwijst naar dingen die je niet kon realiseren, denk je dan aan iets specifiek?

Johan: De opleidingen. Hoewel er daar nog veel rond gebeurt. De contacten met het departement en de Administratie Onderwijs zijn een braakliggend terrein en dat is misschien wel een van de redenen waarom we dat niet geregeld krijgen. Het is alleszins nog een aandachtspunt.

Al hebben we met de acties rond de beroepskwalificatiedossiers bij onderwijs wel een duidelijk punt gemaakt.

Patrick: We hebben een goede naam en die moeten we blijven waarmaken.

Patrick, het voorzitterschap is voor een periode van vier jaar. Zijn er zaken die je concreet wil gerealiseerd zien aan het einde van die periode?

Patrick: Ja, dat is eigenlijk vragen hoe ik de toekomst van de vereniging inschat. In eerste instantie denk ik dan aan het project 'imago'. Ook de integratie van het wetenschappelijk projectwerk van de bibliotheken in de VVBAD. Ik voel daarbij ook aan dat ik kan steunen op een uitstekend secretariaat. De grootste uitdaging zal het tijdsgebruik zijn. Hoe dat gaat verlopen, kan ik nog niet inschatten. Maar ik ga eerst vooral wat kijken, leren, aanvoelen en misschien nog eens contact opnemen met Johan. (lacht) En wat de beoogde winst betreft: ervaring opdoen. Heel persoonlijk dus.

Mijn persoonlijke aanpak zal wel iets verschillen van die van Johan. Waar ik de nadruk op wil leggen, zoals eerder al gezegd, is het gelijk behandelen van alle subsectoren. En wat ik persoonlijk het belangrijkste vind, zijn de personen die het werk moeten doen. Je kan ze zien op het secretariaat, maar het zijn ook onze leden. Je moet ze in de watten kunnen leggen door goede kwaliteit te leveren. Dat gaat natuurlijk hand in hand.

Mooi gezegd. Johan, wat ga jij nu doen met al je vrije tijd?

Johan: Oei, oei, oei. (lacht)

Patrick: Hoeveel heb je eigenlijk laten vallen?

Johan: Ja, ik ga mijn werkzaamheden in Brugge langzaam-aan beginnen afronden. Ik heb nog maximaal twee en een half jaar te gaan. Maar het vereist wat voorbereiding om dat allemaal op een goede manier over te dragen. Daarnaast ben ik ook bezig met de 175-jarige viering van het Genootschap voor Geschiedenis in Brugge. We hebben plannen om een colloquium in te richten in mei. En voor de rest ga ik al nadenken over wat te doen als ik mijn vrouw vervoeg die al gepensioneerd is. En laat iets weten als ik nog iets kan doen voor de vereniging. Ik zit niet op een andere planeet hé. (lacht)

Blijf je nog actief in de sectie Archief en Hedendaags Documentbeheer?

Johan: Normaal gezien niet. Ik ga mijn mandaat als bestuurslid niet terug opnemen. Als iemand van de Provinciale Archiefdienst West-Vlaanderen dat zou opnemen, zou dat Isabelle (Verheire, ndvr.) zijn. Maar zolang we nog zoveel tijd aan de selectielijsten moeten spenderen, zal dat niet lukken. Als je het niet in de gaten houdt, ben je snel fulltime bezig met externe taken en kan je je eigen werk niet meer doen. Maar dat is een kwestie die ik graag opgelost zou zien, die selectielijsten. Binnen de sectie AHD zal ik niet meer actief zijn. Soms moet je jezelf wat meer op de achtergrond plaatsen. Hoewel ik het zelf nooit vreemd heb gevonden dat Geert in de Raad van Bestuur actief is gebleven. Integendeel, dat was interessant om die ervaring af en toe mee te kunnen nemen.

Patrick: En dan om af te ronden, de vraag die jullie niet durfden te stellen: "Patrick, welke van jouw hobby's ga je minder doen?" (lacht)

Johan: (lacht) Ja, welke hobby ga je laten vallen?

Patrick: Ik dacht er sinds deze zomer eigenlijk aan om weer meer met sterrenkunde, een hobby van mij, bezig te zijn. Maar dat zal voor later zijn, vrees ik. (lacht) ■■